

ΑΓΡ' ΤΗ ΖΩΗ

ΜΥΤΙΑΝΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ερωτήσεις

"Ο. τας ἐκατοντάχειρα
και φύσεις τὸ σιέμα
σταζαν αὐτὴν καρδούλα μου
δυὸ στάτες μάθησε οἱ πα.
(Φανταρίστη)

ΣΚΙΤΣΑ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Ο σκάπτης

Ρώτησε τὸ χωροφύλακα. Μήπως ἡσε-
ρε τὸ σπίτι τοῦ γιατροῦ τῶν ἑφέδρων;
Ἐκεῖνος τὸν ἐκάτιαν ἀδιάφορα και εἶ
πει: "Οὐ. — Μά μου ἔπιπεν ἐδῶ κοντά
εἰνα. — Ασεμε, χριστανέ μου, μὲ τοὺς ἑ
φέδρους σου και με τοὺς γιατρούς σου!...
Ο ἀνθρώπος είχε δίκιο: ήτανες ἀπασχό-
λμένος. Ν' αργούσα τὸ δυσκόλο στὸ πα-
ριθυροῦ και τὰ δίνει πληροφορίες! — Ε-
νας ἀμάξης και κείνος δὲν ἤξερε. Δυό
τρες; ἀλλά καλοφύρες ενευρίσκειν καιρούς
ποὺ φύσησε, ἐσήκωναν ἀρνητικά τοὺς ὅ
μους και τραβούσανε τὸ δρόμο τους. — Ε-
στάθηκε μᾶς οικήμη ἐκάτιας γύρω του
και τρέψης κατὰ τὸ ἀντικρυό, εἰσοι
τοῦ Τραυματία. — Εβράχης εἴς τας ζαρτίκι
ἀλλ' τὴν τοπή του, τὸ ξεδίπλωσε, τὸ τρύ-
πωσεν δπ τὸ ποραθυράκι τοῦ καπνοπο-
λειού και ράνησε. — Ξέρα; ποῦ κάθεται
εντὸ τὸ δύναρα; — Ο καντοπώλης ἔδιοβ-
τες, ντερετα κακούψη αλλ' τὸ παναθυράκι,
κυττάει τὸν ἀνώφελο πελάτη και είπε:
— Καὶ πῶς δὲν τὸν ξέρω, ότε συνά-
δερφε! Είναι ὁ γιατρός τοῦ Συνδέσμου
μας. Τοὺς θέλεις; . Είσαις ἀρρωστος; . . .
— Οὐχί, ιδώ, τὸ παύδι μου.

— "Α! ἔκανεν δ τραυματίας. Μὰ τέ-
τοιαν ὥρα μάργα δὲ βείσκεται στὸ φορμά-
κειοῦ θάνατο σπιτι του. Έκει θὰ πάῃ. Νά,
πάρε τὸ δρόμο ίστα αὖτε μάρτυρας φτέρη; σά
οκαλάνια. — Είσαις ιντοπος;

— "Οχι, ήταν δπ τὸν Πέργαμο.
— Μα τότες στασον μᾶς σπυγμή γιατί
δὲ θὰ ιωρήγει, μονάχος . . .

Ἐτροβήσεις μέσα τα πακέτα του, ἔκλε-
σε τὸ παραθυράκι, πήγε τὰ δικανίκια
του, ἔκλεισε τὸ πορτο και είπε:

— Πάμε μαζὲν νὰ σοῦ δεξιο τὸ σπίτι.
Ο ἄλλος ἐκάτιας τὸ κορμένο πόδι
τοῦ τραυματία, και παρατήσης δισταχτή-
κα.

— Μὰ δηλ' εὐχαριστῶ δὲ θέλω νὰ σὲ
κουράσω. Ήπεις μου και γὰρ τὸ βρέσκω μο-
νάχος.

— Πάμε μαζὲν, κανύμενοι ἐπέμειν δ
τραυματίας. Πώ, είμαι σακάτης! Ια; είν-
χαλλ τὰ δικανίκια.

Και πήρανε μαζὲν τὸ δρόμο οι δυὸ συ-
νάδερφοι.

Δυὸ δυτικής ἀδερφάδες, πούτι ε χέ-
ρα η μά στήν άλλη.

Σ. Γκορέσης

ΤΟ ΚΟΜΠΟΛΟΪ, ΣΑΣ

= "Ο 'Απελῆς βρίσκεται εὲ στενα-
χώρα.
— Ο ἑφέδρος πεὺ εστήσεις τὸ ξύλινο
καφενεδάκι του στὰ τσαράκια του κάνει
χαλάστρες.

— Όλοι οι ἑφέδροι πίνουνε καφέ
στού συνάδερφου.
— Ετοι λέγα δ 'Απελῆς.

— Και συμφωνεῖ και η Απελῆς.
— Οι ἑφέδροι στά χωμά και τούς, σαγά
αγά μά σταθερα, τα δικαώματα τους.

— Γεωργικές ἐπιτροπές;
— Κοινωνικά συμβούλια
— Και προθερέα
— Κυριεύουνται συνεχῶς
— Από τὰ νεάτα

— Και δύος δ κόσμος καροκροτεῖ και
επιδοκιμάζει.

— Είναι τὸ νέο αἷμα ποὺ ἀρχίσεις νὰ
κυκλωφορεῖ στὶς φλέβες του ιόπου.
— Η γερανική γρίνιο,

— Οι γεναράλγιες
— Η γεροτική βαρφεστισμάδα τῶν
πατῶν,

— Κάνει τόπο στήν αἰοιδής η δρα-
στηρίσηται τῶν νέων.

— Είναι συνηθομένοι ει ἑφέδροι νά
γνωνίζουνται αφιλέρερα γὰρ τὸ γενικό
καλό.

— Εμπρόδιτά τά νάτα, έμπροδι,
— Στήν Κρήτη βγάνουνε δυο συνα-
δέρφους.

— Ο «Εφεδρος» και
— Η «Φωνή τοῦ Εφέδρου»
— Γραμμένες μὲ θέλρως, μὲ ἀπά-
νητα και είλικρίνεια.

— Από παραδι,
— Σφίγγουμε τὸ χέρι τῶν συναδέλ-
φων τῆς Μεγάλης Κρήτης.

— Η «Καρπάνα» θὰ προκαλέσῃ συ-
νεργασία διαδική,
— Όλων τῶν ἑφέδρων τῆς Νέας Ελ-
λάδης,

— Πού θὰ γίνουνε μά «Ομοσπο-
δία»
— Γερή και τίσια,
— Παρακαλούμε τὸ ν. συναδέλφου,
— Νά σκαλύζουνε τα πετεράκια,

ΔΙΑΒΕΣΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΟΡΘΡΟΣ ΨΥΧΩΝ

Τ' αστέρα πρεμορθύνουνε κ' ἡ νύχτα είνε

Μὲ φῶς χλωμὸ και ἀρρωστού σί καρπού

Κι' ὀλόγηρά του δπου σιραφή το μάτι

Εδῶ κορμά και κεῖ κορμά στηρωμένα

Ινά μαρνίζουν.

Φίλους κι' ὀχτρούς διάνατος σ' ένα

Οπαν τ' ἀγρυπνα διάλεστο μὲ πιένα

Χαρά σιδόν ψιντωσε, χαρά στὸν

Μὰ δοσον; τὸ βόλι ξέσκισε κοράκα ξανα-

Ικέζουν.

Κι' άξανην δρόδος δ σιλεύτης πηδάει

Ιδο λαβύρινθος

Στριγγή φωνή και σπαροχετηνή η σιλπ. γρά

Πεὺ λε; τὸν έδο τη: χαλού κι' οχι τ'

Ιαντά σπαροχετην.

Μὰ δὲν ξυπνάει στὸ δρόδο διανές ας

Ιεθομένος

Μόν' τὰ κοράκια φεύγουνε, κολαδιαστά,

Ιαναί τάσσειν, πούτι στά οὐ-

Ιαναί πάνε.

I. ΓΡΥΠΑΡΗΣ

Τὰς ἐργασίας στὶς εἰς

τὸν «Ελεύθερον Λόγον»

Το Διηγήμα Μας

Ο ΕΓΝΩΣΤΟΣ ΓΑΛΠΟΣ ΣΤΡΑΤΩΤΗΣ

ΜΙΛΑ ΑΠ' ΤΟΝ ΤΑΦΟ

... Και η φωνή διεγει: Τίθα ποὺ εί-
μαι πεθαμένος, μποροῦ νὰ μιλήσω;...»

Μέσι στὸν τὸ παραπάνω διερμοτιθέλο-
τη μιτρυσιστηνή ανθρωπότητας, η δι-
τοφη φωνή διαηρεῖ αὐτήν την ω: ακού-
πινο στὴ γηγενή φωνή της. Κι στὸν ίδιον
την φωνή της οι γαλήνες λμένες ομήρουν
μετατρέπειν τὸ παντελόνι της.

— Μὲ τὸν πατέρα της οι γαλήνες
μετατρέπειν τὸ παντελόνι της.

— Μέτραμένος είναι ένας ένωμοτρόχης της

Μηχανοπόλεως.

— Μάθαμετρος είναι τὸν έπιζηλον βαθύδω-

τον δινθυπομοιράρχην.

— Γιὰ τὰ είδικά προσόντα ποὺ επέ-
δειξε.

— Σιδών καλό καιρό τοῦ Κωνσταντι-

νούσου.

— Τὸ γενικό πρόσωπο είναι ποὺ είναι

επιστρέψαντας τὸν πατέρα της.

— Επιστρέψαντας τὸν πατέρα της

— Επιστρέψαντας τὸν πατέρα της